

[ΜΟΣΧΟΥ]

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποκ' ἔτερπεν,
 ἄς λαλέειν ἐδίδασκε· καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις
 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον, αἶ δ' ὑπεφώνεν·
 ' ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἶ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἄμμες'.

50 ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

τίς ποτὶ σῆ σύριγγι μελίξεται, ὦ τριπόθητε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' αἰοιδᾶς.

55 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρείσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι μὴ δεύτερα σείο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποκ' ἔτερπες
 ἐζομέναν μετὰ σείο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσης·

60 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἔφευγεν
 ἂ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας,
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 ἔζετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σείο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

65 πάντα τοι, ὦ βούτα, συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν "Ἐρωτες,